

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanipla plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „

Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Naročuje se lahko z vsakim dnevom, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne oziramo na dotično naročilo.

Upravnništvo „Slov. Naroda“.

Dedno pravo na kmetih.

Vlada je že predlanskim bila predložila državnemu zboru zakon, s katerim se ureja dedno pravo na kmetih. O tem za kmetijstvo preimennem vprašanji se je mej drugim posvetovala enketa, ki je l. 1884. zborovala v Ljubljani. V desetih točkah je izrekla svoje mnenje o dednem pravu na kmetih in o kmetskih domovih. Zakon, ki je bil od justičnega ministerstva 1886. l. predložen državnemu zboru, ne sega tako daleč, kakor resolucija kranjske enketu, ker ne ustanovi kmetskih domov in ker ne omeji hipotečnega zadolženja na kmetskih posestvih. Peča se le z dednim pravom, ki je najbolj potrebno poprave, da se postavi spet na podlogo tradicionalnega prava.

Agrarni odsek poslaniške zbornice razpravlja zdaj načrt, katerega je bil izdelal pododsek petero

članov. V svoji poslednji seji je razpravljala določilo o pristojbinah ali desetku, katerega je plačati dediču, kojemu se izroči kmetija. Pododsek je nasvetoval, da naj se odmerja desetek po vrednosti, za katero je dedič prevzel kmetijo. Vrednost pa ne sme biti manjša nego 70 kratni zemljiščni davek, oziroma 60 kratni hišni davek. Vlada se je ustavljala taki določbi s fiskalnega stališča ter zahtevala, da se pri odmerjenju ne sme odtegniti tisti vrednostni znesek, kateri se bode po novem zakonu sprejemniku na prid odbil od vrednosti.

Znano je, da pristojbine silno tlačijo kmeta in da so mnogokrat prvi vir hipotečnih dolgov. Za to je tudi kranjska enketa v dveh resolucijah izrekla, 1. da se naj odstopne pristojbine od izročitev, ki se naredo mej stariši in otroci v življenju, ravno tako merijo, kakor od izročitev, kadar se zgode za radi smrti, in 2. da se naj pristojbe odmerijo le od čiste vrednosti. Kajti pripetilo se je celo, da se pristojbina ni odmerila po naznanjeni vrednosti ali po zemljiškem davku, ampak, kadar so dolgovi na posestvu uknjiženi več znašali, kakor napovedana vrednost, določila se je pristojbina po znesku uknjiženih dolgov. Odslej bo merilo le zemljiški, oziroma hišni davek za slučaj, ako je vrednost po pogodbi ali izročitvi manjša, nego 70kratni davek.

V agrarnem odseku se je pri debati poudarjala neprimerna visokost pristojbin, katere so večje, nego v vseh drugih državah. Ako se hoče pomagati kmetu, morajo se mu olajšati bremena. Po upeljavi nove spiritalne naklade se to lahko zgodi in se tako odpravi jeden vir zadolženja.

Poslanec Vošnjak je poudarjal, da je ta zakon namenjen, kmetski stan ohraniti in okrepčati, a samo z njim ne bode pomagano, ako se sploh ne bode delalo proti propadu kmetskega stanu. Cena kmetskih pridelkov, žita, vina, živine je silno padla v poslednjem desetletju. Vlada bi se na to morala ozirati pri carinskih pogodbah. Poprej se je na primer goveja živina na Laško prodavala. V sled visoke carine je meja zaprta izvozu živine in kmet mora jo prodati za vsako še tako majhno ceno domačemu mesarju. Naj tudi urejamo dedno pravo, kmet si ne bode opomogel, dokler ne poskoči cena

njegovim pridelkom. Z ozirom na vladne pomislke nasvetuje, da se prvi del vladnega predloga vsprejme, ker mej njim in odsekovim ni bistvenega razločka, drugi del pa se naj odkloni. Večina odsekov je pritrčila.

Ker je le še 5 paragrafov rešiti, bode odsek kmalu dovršil svojo nalogo in zakon pride lahko še v tem zasedanju na vrsto. Z njim bode storjen prvi korak za utrjenje kmetij srednje velikosti, drugi korak pristaja deželnim zborom, to je ustanovitev kmetskih domov. O zakonu še spregovorimo kadar bode z odsekovimi spremembami predložen v državnem zboru. Da se to zgodi, brez odlašanja, dolžnost je skrbeti zastopnikom kmetskega stanu.

Liechtensteinov predlog in Slovenci.

Iz Podjunske doline. [Izv. dop.]

Liechtensteinov šolski zakon nam koroškimi in štajerskimi Slovencem iz dveh uzrokov ni po godu. Prvič, ker se ne ozira na poučni jezik v ljudski šoli, drugič pa, ker deželnim zborom daje preveč oblasti.

Verska šola po Liechtensteinovem receptu nam zato ne ugaja, ker se ozira le na Čehe v kraljestvu in na Poljake, prav nič pa na Slovence. Koncesija za Poljake je ta, da se cela postava Galicije ne dotika; za Čehe v kraljestvu pa, da daje deželnim zborom mnogo oblasti v šolskih zadevah. Mi Slovenci imamo pa le v kranjskem deželnem zboru večino, v ostalih smo izročeni na milost in nemilost našim nasprotnikom, zato se mora ta postavni načrt za nas zelo neugoden imenovati. Šole ne vzdržujejo dežele, ampak davkoplačevalci. Večina davkoplačevalcev pa nema vselej večine v deželnem zboru. To mi vsakdo pritrđi, da je kmetskih prebivalcev več, kakor mestnih in graščakov, pa tudi več davka plačajo. Na Štajerskem n. pr. pa je kmetsko prebivalstvo večinoma ali za slovenskimi ali za konservativnimi poslanci. Da imajo nemškoliberalci vender večino v deželnem zboru, kriv je le krivični volilni red, ki daje prednost velikemu posestvu in mestjanom. Da bi pa liberalci v štajerskem deželnem zboru zastopali tudi večino davkov, o tem zelo dvomim. Krivično je torej, da bi le mestjani in

LISTEK.

Najden rokopis.

Slučaj je nanasel, da je gospod V. A. Globočnik, kakor piše v podlistku Praške „Politik“, našel nekaj zarujavelih papirjev, ki imajo veliko važnost za zgodovino slovenske književnosti. Radi mu verujemo, da je bil tega jako vesel. Dobil je te papirje, ki so sedaj njegova lastnina v hiši krojača Janeza Bizjaka v Podkloštru blizu Trbiža na Koroškem. Imela je je gospodinja, ki je je dobila od svojega starega očeta. Rokopis so neznana dela neznanega pesnika.

Namen tem vrsticam je seznaniti z vsebino, estetično in slovstveno vrednostjo tega rokopisa one kroge, ki se zanimajo za take stvari. Na naslovnem listu, 384 strani obsegajočega zvezka, v četvorki, je zapisano: „Basne. Tudi sa poskusih no“ in spodaj je zapisano še: „Wrata 12. Octbrs. 1817.“ Basne so torej pisane ali prepisane v Vratih mej Terbižem in Beljakom, a sklepati ne smemo iz tega, da je bil njih pisatelj doma v tem kraju. Pisane so v narečju, ki se govori krog Velikovca, torej sodi g. Globočnik, da je pisatelj sicer živel v Vratih, a je doma bil v Velikovškem okraju.

Gospod Globočnik ni mogel nič natančnega zvedeti, kdo bi bil pisal te „Basne“. Sodi pa, da najbrž kak duhovnik, ki je kakor Vodnik, tudi za poskušnjo se bavil s pesništvo. Za gotovo pa tega trdititi ne more, kajti primerjal je pisavo s starimi pismi v župnijah Podkloštrom in v Vratih, pa ni našel nobene take pisave.

Na drugem listu nahaja se zopet beseda „Basne“ in spodaj v lepi fraktorni pisavi z lepo narisanom prvotno črko „En Wivat Ilyry“, iz česar moremo sklepati, da je bil pisatelj v narodnem oziru precej zaveden. Na tretjem listu začno se pesni. Pesniji je 42. V vseh pesnih pisatelj opeva svoja narodna čuvstva, pri čemer je pa omeniti, da bolj odločno naglašja, da je slovanskega rodu nego Vodnik. V jednej pesni obsoja ostrimi besedami brezbriznost v narodnih vprašanjih ter roti stariše, da naj spominujoč se svojih slovanskih mater, otroke v slovanskem duhu izgojajo. V drugej živo toži, da se koroški kmetje tako skušajo prisvojiti si nemščino ter jo govore v škodo materinščini. Koncem kliče slovanske brate, da prihite zatiranemu slovenstvu na pomoč v boji za obstanek. Omenimo še pesni, v katerij pisatelj v epičnej obširnosti opeva življenje in zasluge največjih dobrotnikov Slovencev, to so: Primož Trubar, Janez Wajkhat Valvasor, Sigmund

Zois, Ivan Dobrovski in — Napoleon I. Dobrovskemu je pa še posebej zapel jedno pesen.

Vrednost teh pesnij je v prvej vrsti zgodovinska, kajti z umetniškega stališča, piše g. Globočnik, se ne morejo meriti z navadno mero, ker so jako tendenciozne. Dokazujejo, kako je ljubil pisatelj narodnost svojo, in svedočijo, da so se inteligentni krogi koroških Slovencev jako zanimali za politične in literarne odnošaje ostalih Slovencev. V literarno-zgodovinskem oziru so pa pomenljive, ker neso pisane v obliki, v katerij je pisal Vodnik, temveč v obliki od, torej kažejo nekak napredek. Tehnika pesniji je dovršena, jezik zares lep, in ima torej ta pesnik vsekako nekaj pomena.

Na strani 171 se začneja drugi oddelek rokopisa, ki je dosti zanimivejši in važnejši nego prvi, kajti obzera celo dramo v stikih (peterostopnih jambah) iz narodne zgodovine. Naslov je je „Ulrich Graf Zellsky. Ena igra v treh aktah.“ Ta drama pa ni, če jo kritično presojava dosti vredna, a pomenljivo je, da je ta drama prav za prav le dramatizovana narodna pesem, ki se še dandanes popeva po Štírskem in Koroškem.

Tretji in zadnji oddelek rokopisa na strani 314 pa za slovstvo nema nobene vrednosti, toda nam označuje pesnika kot jezikoslovno in zgodovinski

graščaki odločevali v šolskih zadevah, kakor boče Liechtenstejnove predlog, vsaj za Štajersko. To je krivično, pa tudi to, da bi v deželah, kjer je več narodov, samo tisti, ki je v večini, odločeval v šolskih zadevah. Občine bi morale vendar tudi nekaj veljati. Zdaj je lahko cela občina z učiteljem nezadovoljna, kakor je z nekim učiteljem na Rudi pod Velikovcem, pa se ga vendar z lepa ne znebijjo. Deželni šolski svet lahko pošlje učitelja, ki ne zna jezika otrok, hočeš, nečeš, morajo ž njim zadovoljni biti. Po dosedanem šolskem načrtu imele so občine samo pravico plačevanja, — in tudi zanaprej naj tako ostane?

Zaradi narodnega jezika v ljudski šoli je pa nepotrebno kaj govoriti Bolj nas le to, da se za to točko ne poganjajo naši češki bratje! Bog daj, — da bi bilo vsaj v nas več ognja in odločnosti! Sicer pa čakajmo, kaj sklene šolski odsek!

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 28. februarja.

Klub mladočeske stranke je imel v nedeljo shod na Sofijskem otoku v Pragi. Poslanec Herold je poročal o delovanju Mladočehov v državnem zboru in izrekel pri tem optimistično misel, da bi Mladočehi v največ volilnih okrajih zmagali, ko bi bile sedaj občne volitve za državni zbor. To naj bi pomislila vlada. Češki narod hoče, da se mu vendar jedenkrat izpolni njegove iskrene želje.

Vnanje države.

Nekateri nemški listi so začeli razširjati vest, da se vevlasti najbrž sporazumijo, da zopet spravijo Battenberžana na **bolgarski** prestol. Govori se, da bi morda Rusija sedaj dosti ne ugovarjala, ker se je preverila, da bi Bolgari ne volili kacega jej povoljnerega kneza drugače, kakor če bi Rusi zaseli Bolgarijo in bi ruski komisar volitve vodil. Nam se pa ne zdi verjetno, da bi Rusija res sedaj bila pripravljena toliko odjenjati. — Predvčeraj se je v Sofiji slovesno slavil petindvajseti imendan kneza Ferdinanda. Po zahvalnici v cerkvi bila je vojaška parada. Mesto je bilo z zastavami olepšano, zvečer bila je razsvetljava in baklada. Z dežele dobil je knez več častik. — Proti majorju Petrovu in poročniku Dimovu 12. pešpolka v Eski Zagri začela se je sodnijsko preiskava, ker sta vojsko nagovarjala k ustaji. Najbrž ja bodo vojno sodišče obsodilo na smrt.

V **Rusiji** se zopet začenjajo po velikih šolah dijaški neredi. V soboto hotelo je več dijakov Peterburškega vseučilišča insultovati rektorja, ko je imel priti v šolo. To je zvedela policija in ga je spremljala skozi neka stranska vrata v vseučilišče in potem v dvorano, kjer je imel predavati. Mej dijaki razširjajo se tiskani pozivi, da naj vse dijaštvo zahteva odpravo novega vseučiliškega statuta, ki je poln drakoničnih naredb. Ruski listi sodijo, da dijake hujskajo tudi tuji agitatorji. — Načelnik generalnega štaba Obručev je priporočil, da se za zboljšanje finančnega stanja države porabi onih 200 milijonov rubljev v zlatu, ki so kot rezerva spravljani za vojne namene. Tega zaklada sedaj Rusija ne potrebuje. Turčijo ne bode dolgo imela vojne. Če bi pa imela vojno z Nemčijo in Avstrijo, bode se pa bila na domačih tleh. Doma pa Rusija za nakupovanje potrebnih stvari ne potrebuje zlata, temveč vse lahko plača s papirnim denarjem.

Turški ministerski svet je imel posvetovanje o ruskega veleposlanika izjavi, s katero je

izšolanega moza. Pesnik opisuje, kak utis so napravile nanj Dobrovskega dela, in kar dalje piše o tem so, seveda le želje. Zagotavlja namreč v proroškem duhu, da bode ozemlje, katero je nekdaj bilo slovansko, predno mine 19. vek zopet slovansko. Pisatelj tudi omenja, da mu je Dobrovsky odgovoril na neko pismo v nemščini, kar se njemu zdi sramotno in da je pisal pismo Kopitarju, pa ni dobil . . . in tu se neha zanimiv rokopis.

Iz povedanega je razvidno, da pisatelj sicer ni noben velik pesnik, a je vendar velicega pomena za slovansko slovstvo, ker je nekako nadaljeval delo Vodnikov in kaže velik napredek, kar se tiče oblike in jezika. Ž njim je izpolnjena praznina mej Vodnikom in Preširnom. Glavna Vodnikova zasluga je, da je slovenski jezik napravil sposoben za slovstvo, kajti druge posebne vrednosti njegove pesni nimajo. Naš pesnik je naredil jeden korak dalje, dovršil je bolj vnanjo obliko. To je njegova zasluga. Kdo je moral biti ta mož, ki se je v skoro popolnem ponemčeni deželi tako naučeval za narod svoj.

Tako sodi g. A. Globočnik. Mi želimo, da se naši literarni zgodovinarji, v prvi vrsti g. urednik „Ljubljanskega Zvona“, gosp. prof. L e v e c, zanimajo za to objavljenje in gadejamo se, da bomo v kratkam čuli kaj več o tej važnej slovstveni najdbi.

opozarjal na nezakonitosti v Bolgariji. Kaj so turški ministri sklenili, se nič ne poročajo. Za kak energičen korak so se javljajo odločili. Turki nemajo navade prenegliti se, in se tudi sedaj najbrž ne bodo izneverili dosedanjim svojim običajem. Posvetovali se bodo in posvetovali, pa ničesar storili. — Avstrijski, italijanski in angleški veleposlanik pa neso še določili nikacih instrukcij, kako naj postopajo nasproti ruskim zahtevam. Toliko pa je gotovo, da koraka ruskega veleposlanika podpirali ne bodo. Zategadel je pa tem manj upanja, da bi pritiskanje Rusije v Carigradu imelo kaj uspeha. Da Evropa ni složna, kaj je storiti v bolgarskem vprašanju, pač dokazuje to, da je ruski veleposlanik sam šel opozarjat Porto na nezakonitosti v Bolgariji. Sprva je Rusija predlagala, da bi vse vevlasti se o tem sporazumele in storile vzajemne korake v Carigradu.

Švicarski zvezni svet se je bil že, predno se je v nemškem državnem zboru razgovarjalo o podaljšanju socialističnega zakona, pritožil po diplomatičnem potu, da Nemčija pošilja voHONE v Švico, kateri ondu agitujejo za anarhistične ideje, da bi deželo spravili v slabo ime. Kak je bil uspeh te pritožbe, izvedeli bomo morda kaj prihodnji mesec, ko bode zboroval zvezni zbor.

Anglija bode v kratkem imela vojno s Tibetom. Tibečani so namreč zaseli Lingtu v pokrajini Sikkin. Anglija je zahtevala, da zopet ostavijo zaseleno deželo do 15. marca. Tibečani se pa za angleške zahteve nič ne zmenijo, temveč so le v Lingtu svoje čete pomnožili, kar kaže, da se mislijo bojevati z Angleži.

Dopisi.

Iz Loža 27. febr. [Izv. dop.] Na častitko Ložke čitalnice ob priliki zlate maše vladike Strossmayerja je g. And. Ogórek, podpredsednik čitalnice dobil sledeči odgovor:

Velečenjeni Gospodine!

Hvala Vam liepa na prijateljski častitci, koju ste mi pri godom zlatne moje mise priposlali. Bog dragi izpuniv plemenite želje Vaše a najpače blagoslovio nam s svačim dobrom, napredio name siromašni narod naš! Priporočujem se i na dalje ljubavi i prijateljskom spominjanju vrednih članova Ložke čitalnice — sa bratskom ljubavju

Vaš

Strossmayer,
biskup.

U Djakovu, 22. veljače 1888.

Iz Kamniškega okraja. [Izv. dopis.] (Učiteljske plače.) „Wer nie sein Brod in Thränen-ass, der kennt euch nicht, ihr himmlischen Mächte!“ tako nekako se je izrazil v predlanskem zasedanju deželnega zbora deželni poslanec g. dr. Vošnjak govoreč o žalostnih materijalnih razmerah učiteljskega stanu. Poročevalec finančnega odseka v ravno preteklem zborovanju pa je dejal mej drugim: „Da pokazem naklonjenost učiteljskemu stanu, ter z ozirom zlasti na one učitelje na večrazrednicah, kateri so v posebno neugodnem položaji, nasvetujem v proračun normalno-šolskega zaklada zvišanje učiteljskih podpor za 600 gld. Sicer pa nasvetuje finančni odsek, da se peticije učiteljev ne uslišijo.“

Tudi jaz kot učitelj glasoval bi bil jednako z gospodom poročevalcem, da si bi bili najini nagibi glede povišanja plač, oziroma petletnih doklad in stanarinskih priklad po vsem različni. Po mojem prepričanju so učitelji premalo prosili in želeli, in

za to ničesar dobili niso. Pustimo zaželjeno 35letno službovanje in stanarinske priklade, marveč prosimo zložno povišanja plač in doklad, kakor jih dobodo naši sosesde, koroški učitelji!

Naše plače naj bodo po 700 gld. po 600, 540 in 480 gld.; petletne doklade po 50 gld. Provizorični učtelji naj dobodo 60%, def. učiteljice 80% učiteljske plače.

Da pa se tega zahtevanja kdo prehitro ne ustraši, naj mi bode dovoljeno — „si licet parva componere magnis“ — danes biti poročevalec deželnega finančnega odseka: Učiteljev na Kranjskem (na deželi) je letošnje leto 460. Ako se razdele razredi plač tako kakor na Koroškem, spadalo bi v I. razred 23, v II. razred 46, v III. razred 207, v IV. razred 184 učiteljev, oziroma učiteljic.

Skupna plača I. razr. bi znašala	16.100 gl.
„ „ II. „ „ „	27.600 „
„ „ III. „ „ „	103.032 „
„ „ IV. „ „ „	74.342 „
Skupaj torej	221.074 gl.

Opomniti mi je tukaj takoj, da sem v III. razredu uštel 27 učiteljic in 27 provizoričnih učiteljev s 60% oziroma 80% letno učiteljevo plačo. Da se nam petletne doklade dovolijo s 50 gld. znašale bi mesto 17.931 gl., 19.724 gl.

Primerjajmo pa svoto učiteljskih plač, kakor jo je predlagal deželni odbor za leto 1888:

Plače učiteljev na deželi	206.092 gl.
Petletne doklade učiteljev	17.931 „
Skupaj	223.022 gl.

Ako pa deželni zbor usliši naše prošnje in nam uredi plače, kakor sem omenil, znašale bi plače učiteljev na deželi 221.074 gl. službene doklade 19.724 „ Skupaj torej 240.798 gl.

Odštejemo pa plače 6 učiteljev, koje sem jaz prištel z letno plačo 400 gld. . . . 2.400 gl. Bilo bi primanjkljaja samo še 15.376 gl.

Pomniti pa je še, da se je letos za podporo učiteljev dovolilo 8.200 gld., od teh pa se, ako se nam plače povišajo, zopet lahko odbriše 4.100 gl. Ves razložek znašal ne bi več nego 9.276.

Res, da se nisem oziral na že definitivno nastavljen učiteljice, toda zgoraj omenjeno število, bi se vsled tega le malo povišalo.

Marsikomu se bode tudi število provizoričnih učiteljev s 54 zdelo previsoko, zato takoj povem, da sem računil z 3letno provizorično dobo, dasi ima Kranjska danes več nego 54 taci učiteljev.

Namen mojega dopisa pa je ta, da bi se učitelji vseh okrajev sporazumeli o vsebini prošenj, koje nameravamo poslati deželnemu odboru. Volijo naj se odbori, ki bodo to reč pretresovali. Vsi odbori naj se pa skupno sporazumijo o vsebini peticij. Obupati ni še treba, da nas ne bi uslišali; a kljčcem Vam dragi tovariši: „Sloga jači, nesloga tlač!“ —č—

Iz Zagorja ob Savi 25. febr. [Izv. dop.]

— Približal se nam bo torej le trenotek, ko se bode deloma prenehalo kopati premog po naših premogokopi. Vest ta je napravila mnogo vriša, priliko so dobili gg. poslanci, da so se oglasili, da minister trgovinski sam je moral povedati, da po-

Otci in sinovi.

Roman.

Ruski spisal J. S. Turgenjev, preložil Ivan Gornik.

XXI.

(Dalje.)

Vasilij Ivanovič ga je poslušal, poslušal, uskaval se, svalkal ruto v obeh rokah, kašljal, gladil si lase — in konečno ni ustrpel, da bi se ne bil nagnil k Arkadiju ter ga poljubil na ramo. — Popolnoma ste me osrečili, dejal je ne prenehavši smehljati se, — povedati vam moram, da . . . obožujem svojega sina; o svoji ženi niti ne govorim; saj je mati! — a njemu ne smem razkrivati svojih občutkov, ker tega ne ljubi. Sovražnik je vsem srčnim razkrivanjem. Mnogi ga celo obsojajo radi take trdi narave ter vidijo v njej znamenje ponosa ali brezčutja. A ljudij, kakor je on, se ne sme meriti z navadno mero, ali ni res? Poglejte na primer: Kdo drug na njegovem mestu sesal bi in sesal svoje roditelje, on pa od naju — ali verjamete? ni nikdar vzel, Bog mi je priča, kopejke preveč.

— On je nesebičen, pošten človek, opomnil je Arkadij.

— Res da nesebičen. Jaz pa, Arkadij Niko-

lajič, ga ne obožujem samo, jaz se ponašam ž njim, in vsa moja častihlepnost je v tem, da bi ob jednem v njegovem životopisu stale te-le besede: bil je sin priprostega štabskega zdravnika, ki je vendar zgodaj izpoznal njegovo nadarjenost in vse žrtvoval njegovi vzgoji . . . Starčku pošel je glas.

Arkadij stisnil mu je roko.

— Kaj mislite, vprašal je Vasilij Ivanovič po kratkem molku, — vsaj se ne bo na medicinskem poprišču tako oslavil, kakor mu vi prorokujete?

— Seveda ne na medicinskem, dasi bo tudi v tem oziru mej prvimi.

— Na kakem pa, Arkadij Nikolajič?

— To je sedaj težko povedati, a on bo znamenit.

— On bo znamenit! ponovil je starček in se zamislil.

— Arina Vlasjevna prosi, da idete čaj pit, rekla je Anisuska, gredoč mimo z veliko skledo malin.

Vasilij Ivanovič je skočil po konci. — Ali bode mrzla smetana poleg malin?

— Bode.

— Pa hladna, le glej! Ne dajte se prositi, Arkadij Nikolajič, — vzemite več! Kje je neki Evgenij?

móči ne more Kar je naših delavcev v Zagorji, pojdejo tedaj drugam s trebuhom za kruhom, kakor so mnogi že šli. No, Slovenca imajo povsod radi, ker je dober in zvest delavec. Zato bodo pa tudi naši delavci tudi drugod lahko živeli. — Korist od ustavljenega dela pa bo imela narodnost slovenska v Zagorji in okolici. Kako predrzno šopirila se je „švabsčina“! Kakor pravi janičarji branili so jo naši delavci donašajoč svoj mesečni dar v šulferajske namene! V proslavo matere Germanije storilo se je vse možno! Šola na „glažuti“ je bila preizboren švabsk stroj — no, temu stroju voljnije blago pripravljali je v novejšem času šulferajusk vrt. Švabsčina se je razcvitala. Slovenci smo pa gledali in — molčali. Potrebe narodnega društva nismo čutili. Ako si kdaj rekel resno besedo v prosepah narodnosti, očitalo se ti je po tihem: saj smo vsi narodni, ne treba pa kričati!

To torej me tiši o prenehanji naših premogokopov. Mi se ne branimo zaslužka, želimo pa, da kaka druga družba — morda francoska — prevzame delo, ko se zopet prične, da bo cenila naše móči in našo narodnost! Ljub mi je delavec slovenski, želim mu iz srca sreče; ljubši pa mi je veren Slovenec, akopram siromak, kakor pa pokazen in imovit. — Za sedaj smejal se bom gotovo prav iz srca ondaj, ko se bo zaprl šulferajusk vrt in bo morala švabska izgojevalka od nas v svoj velenemški dom nazaj, — v Ljubljano.

Domače stvari.

— (Umrl) je včeraj zjutraj g. župnik Janez Budnar v Litiji.

— (Poslanca Pernerstorferja), ki je nedavno v državnem zboru več povedal, nego bi previdnost narekovala, napala sta pretekli teden v njegovem stanovanju dva gospoda s palicami. A Pernerstorfer postavil se je krepko v bran in s pomočjo svoje pogumne soproge oba napadavalca zapodil v beg odvzemši jima obe palici, jednemu pa klobuk. Zaradi tega dohajajo mu od vseh strani izjave, sočutja in priznanja, a ker se je nadejati še daljših napadov, svetovala je policija Pernerstorferju, naj vzame dovoljenje za orožje in hodi oborožen okolu.

— (Tehniško društvo za Kranjsko) imelo je preteklo soboto svoj letošnji občni zbor. Načelnika namestnik, g. Gustav Habit, čital je poročilo, katero se bode tiskalo in kateremu pomenemo, da je društvo vsestranski povoljno napredovalo, kajti pomnožilo se je število udov in zboljšale so se denarstvene razmere v toliko, da bode možno zopet pomnožiti društveno itak že dragoceno knjižnico — Izmej raznih, pri občnem zboru vsprejetih predlogov in ukrepov bodi omenjen predlog, da se je vodstvu naročilo, naj tekom leta odišlemu načelniku, Arthuru Blüthgen u za njegovo nesebično in uspešno dveletno delovanje, stavbinskemu podjetju Knez in Zupančič za požrto valno podporo lanskega izleta v Dol izreče zahvalo. V vodstvo bili so voljeni gg.: Fran Potočnik, c. kr. stavbeni svetnik, načelnikom, Gustav Habit, inženér in postaja načelnik, načelnikovim namestnikom; Jaromir Hanuš, mestni inženér v Ljubljani, tajnikom; Anton Klinar, inžen. pristav dež. stavbinskega urada, tajnikovim namestnikom; Fran Witschl, nadinženér in predstojnik dež. stavb. urada v Ljubljani, blagajnikom; Anton Schwab, c. kr. inženér, blagajnikovim namestnikom; Vladimir

— Tu sem, čul se je glas iz Arkadijeve sobe.

Vasilij Ivanovič se je brzo obrnil. — Aha, posetiti si hotel svojega prijatelja, a bil si prepozen, amice, midva sva že z njim dolgo govorila. Sedaj moramo iti čaj pit, mati kliče. Res, govoriti imam nekaj s taboj.

— O čem?

— Tu je mužik, kojega muči icterus.

— To je zlatenica?

— Da, kronišk in jako trdovraten icterus. Zapisal sem mu tavžent-rožo in zobnik, tudi sem mu svetoval, da naj je redkev in pije sodo. A to so vse palijativna sredstva, treba je kaj močnejega. Dasi zasmehuješ medicino, preverjen sem vender, da mi moreš dati dober svet. Sicer pa o tem pozneje, sedaj idimo čaj pit.

Vasilij Ivanovič skočil je živo s klopice in zapel iz „Roberta“:

„Postavimo si zakon, zakon zakon,

Da v ra... da v ra... da v ra... dosti živimo!“

— Čudna živost! dejal je Bazarov stopivši od okna. (Dalje prih.)

Hrasky, inženér pri dež. stavb. uradu v Ljubljani, knjižničarjem; Ivan Matijan ml., c. kr. dvorski zalagatelj in trgovec s hišnim orodjem, knjižničarjevim namestnikom; Adolf Tönaies, stavbinski mojster, ekonomom.

— (Deželna filokserna komisija kranjska) je sklicana dne 12. marca t. l. Komisar Reichl bode poročal o razširjanji trtne uši na Kranjskem. Potem bode posvetovanje o raznih deželnozbojskih sklepkih tikajočih se zasajanja vinarov v ameriški trtami. Udje filokserne komisije so zraven vladnih zastopnikov gg. dr. J. Vošnjak kot zastopnik dež. odbora, G. Pirce, tajnik kmetijske družbe, dr. J. Mencinger na Krškem in R. Dolenc, vodja šole na Grmu.

— (Krojači in konfekcionarji.) O svojem času smo poročali, kako se dajo zasukavati določbe obrtnega reda v prid velicemu kapitalu, kateri se je krojaške obrti pod imenom „konfekcije“ v toliki meri poprijel, kakor malokatero druge obrtnije. Stvar prišla je te dni vsled pritožbe krojačev po dr. Lueggerji in pa nasprotnika, društva konfekcionarjev „Orient“, po dr. Stegarji pred upravno sodišče. Predsedoval je predsednik upravnemu sodišču g. prof. Belcredi, referent je bil g. baron Lemayer, ministerstvo zastopal pa je g. prof. Pace. Pritožba krojačev je bila odbita, in konfekcionarjem s tem pripoznana pravica, da smejo ne le oblačila izdelovati in prodajati, marveč tudi mero jemati, torej naročila vsprejemati jednako obrtnim mojstrom, ki potrebujejo za nastop obrtnije dokaza zmožnosti. Ker je kupčija z narejeno obleko prosta, siehernemu pristopna obrt, in se bode židovstvo te od najvišje instance pripoznane mu pravice gotovo brezozirno posluževalo, nastopila je s tem udarcem krojaškemu rokodelstvu zadnja ura samostalnosti. Ostaje mu potem še prijetna nada službovati konfekcionarjem in delati za nje, kajti za izvrševanje po meri naročenega dela posluževati se morejo obrtnih mostrov, recte pomočnikov, ki plačujejo mesto njih obrtni davek. Židovstvo, v čegar rokah je skoro izključno produkcija ne le surovega blaga te stroke, marveč tudi brezizjemno vsa konfekcija, sme zadovoljno biti, mi pa le obžalujemo vse prazne besede, ki so se tako hrabro rabile v državnem zboru v povzdigo in pomoč rokodelskim obrtnijam. —*

— (Osepnice.) V zadnjih 24 urah za osepnice zboleli: 2 moška, 1 ženska, 2 otroka. Ozdravela: 1 ženska. Umrla: 2 otroka.

— (Hranilno in posojilno društvo Ljubljansko) zborovalo je zadnje nedeljo v gostilni „Bierhalle“. Pri zboru predložilo je vodstvo računski sklep za leto 1887. Dohodki in stroški znašali so 40.941 gld. 41 kr. Ves ta kapital je bil razposojen, kajti v blagajnici ostalo je dne 31. decembra 1887 gotovine 2 gld. 69 kr. Stan premoženja z dnem 31. decembra 1887 kaže 11.713 gld. 77 kr., mej temi hranilnih ulog 4106 gld. 26 kr., dolg kreditnemu društvu 1000 gld., dobiček leta 1887 pa je znašal 241 gld. 89 kr. Računski sklep rezervnega zaklada ima dohodkov in izdatkov 1513 gld. 27 kr., mej dohodki darilo kranjske hranilnice v znesku 100 gld. Posestniki delnic dobé 5% obresti. Kakor je naglašal gosp. M. Kunc v imenu pregledovalnega odseka, so računi popolnem v redu in je odbor ustregel želji pregledovalnega odseka, izraženi v zadnjem občnem zboru, da so se priredile poslovne knjige, za kar gre zahvala gosp. Ernestu Jeuniker-ju. V pregledovalni odsek bili so izvoljeni gg.: Matija Kunc, Alojzij Kajzelj in Anton Klein.

— (Poštenost.) Gospa M. izgubila je preteklo soboto pred nufsko cerkvijo svojo listnico z 68 gld. Ta izguba bila je je tem neprijetnejša, ker je imela v listnici mnogo beležk, zapisane razne svoje dolžnike itd. Opazivši doma, da nema listnice, hiti na rotovž naznanjat svojo izgubo. Ondu jej povedo veselo vest, da je malo minut prej pošten najditelj izročil najdeno listnico z vso vsebino.

— (Iz Ribnice) na Dolenjskem se nam piše: V soboto, dné 25 februarja zapustil je Ribnico gospod Emil Rizzoli, bivši tukajšnji c. kr. okrajni sodnijski pristav, in odšel v svojo novo službo, v Radeče. Služboval pri nas nad tri in pol leta. Ves čas bil je obče čislán, naš pevovodja in prijeten družbenik. Pred odhodom zbrali so se njegovi obili prijatelji v gostilni g. Arka in vzeli od priljubljenega moža slovo mej pevanjem in raznimi zdravicami. Želimo mu v Radečah jednako prijetno

življenje, kakeršno je tukaj imel, Radečanom pa čestitamo na novem g. pristavu.

— (V pomoč revnim prebivalcem na Goriškem) bilo je do 10. februarja nabranih 15.009 gold. 94 kr. in 10 frankov v zlatu. Odbor razdelil je do zdaj 14.000 gld. mej občine, kjer je najhujša reva. Podpore dobile so tudi nekatere občine na Krasu, v Goriški okolici in na Bolškem. Milodare vsprejema deželna blagajnica v Gorici. Državnemu zboru predložila je vlada preteklo soboto načrt zakona, da se za pomoč revnim prebivalcem na Goriškem in za odpravo „pellagre“ dovoli 50.000 gld.)

— (Vabilo na slavnost,) katero priredi dne 4. marca 1888 Valentinu Vodniku v spomin akademično društvo „Slovenija“ na Dunaji z blagovoljnim sodelovanjem gosp. c. kr. opernega pevca Lj. Weigleina, gosp. Vj. Hinterhobera, članov konservatorija gosp. O. Žerta in Vl. Budmanija, virtuoza na kontrabasu gosp. B. Fišerja in tamburaškega zbora hrvatskega akademičnega društva „Zvonimira“. Pevovodja gospod Jan Jifík. Local: Hôtel Zillinger, IV, Wiedner Hauptstrasse Nr. 25. Začetek ob 8. uri zvečer.

— (Vabilo) k zborovanju „Pedagogičsko društva“ na Krškem dne 1. marca t. l. ob 1/2 2 uri popoldne v šolskem poslopji Krškem. Dnevni red: 1. Zapisnik in dopisi. 2. Razgovor o „lex Liechtenstein“ (poroč. g. Iv. Lapajne.) 3. Nasveti. K obilni udeležbi vabi Odbor.

— (Vabilo) k rednemu občnemu zboru „Notranjske posojilnice“ v Postojini, kateri bode dné 4. marca 1888. v društveni pisarni. Začetek ob 4. uri popoldne. Dnevni red: 1. Nagovor ravnatelja. 2. Poročilo blagajnikov. 3. Volitev ravnateljskega odbora in sicer: a) ravnatelja, b) blagajnika, c) kontrolorja in d) dveh namestnikov, e) Volitev 6 članov v nadzorovalni odbor. 4. Poročilo nadzorovalnega odbora. 5. Predlogi društvenikov. K polnoštevilni udeležbi vabi častite deležnike najuljudnejše Ravnateljski odbor.

— (Vabilo.) P. n. gg. društveniki „Goriške ljudske posojilnice“ se uljudno vabijo k letnemu občnemu zboru, ki bode v društvenih prostorih, v hiši dr. viteza Tonklija, ulice Ascoli hiš. št. 1, v četrtki 1. marca t. l. ob 11 1/2 uri predpoludne z naslednjim dnevnim redom: 1. Poročilo ravnateljstva o društvenem delovanju l. 1887. 2. Račun za leto 1887 in razdelitev čistega dobička. 3. Morebitni nasveti in predlogi. 4. Volitev ravnateljstva in nadzorstva. Goriška ljudska posojilnica imela je v letu preteklem 33.907 gld. 93 kr. dohodkov, hranilne uloge narastle so na 28.603 gld. 96 kr., posojila društvenikom 39.548 gld. 24 kr., rezervni fond bode s prištetim dobičkom znašal 895 gld. 57 kr. Goriška posojilnica napreduje, — kakor se vidi iz teh števil, jako lepo.

— (Razpisana) je služba družega učitelja na trirazrednici v Toplicah na Dolenjskem eventualno služba 3. učitelja. Plača 450 gld. oziroma 400 gld. Prošnje do 6. marca t. l.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 27. februarja. Cesarjevič in cesarjevičinja odpotujeta v četrtki v Opatijo, kjer ostane Štefanija do začetka aprila.

Varšava 27. februarja. (Politische Correspondenz). Ruski vojni erar nakupil zadnje dni v Podoliji in Volhiniji do 150.000 četvrt žita. Polovica tega žita določena je za utrjena mesta Luck, Rovno in Dubno, ostalo žito pa za druge posadke v zapadnih gubernijah.

San Remo 27. februarja. Profesor Kussmaul izjavil, da je splošno stanje cesarjevičevo jako nepovoljno. Nemški zdravniki preiskavali so vnovič cesarjevičeve izmečke ter našli gotova znamenja raka.

Hanoi 27. februarja. Požar uničil 500 hiš ob Rudeči Reki. Deset domačinov in jeden Evropec poginili.

Rim 28. febr. S prvim dnem marca stopi v veljavo splošni tarif za trgovinski promet mej Francijo in Italijo.

London 28. februarja. V dolenji zbornici zanikavala vlada, da bi si bila pridobila pristanišče blizu Dardanel.

San Remo 28. februarja. Cesarjevič imel včeraj dober dan.

Ljudsko sredstvo. Moll-ovo „Francosk žganje“ daje ravno tako uspešno kakor ceno sredstvo proti trganji po udih, ranah, oteklinah in ulesih. Cena steklenici 80 kr. Vsak dan razpošilja po poštnem povzetju A. Moll, lekarnar in c. kr. dvorni založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 6 (31-3)

„LJUBLJANSKI ZVON“
 stoji (192-240)
 za vse leto gl. 4.60; za pol leta
 gl. 2.30; za četrt leta gl. 1.15.

Loterijne srečke 25. februarja.

V Trstu: 87, 35, 62, 73, 75.
 V Linci: 81, 60, 4, 54, 56.

Tujci:

27. februarja:

Pri **Slonu:** Bach z Dunaja. — Burger iz Inomosta. — Schumacher iz Jezera. — Globotschnig iz Kranja. — Naberhuber iz Trsta. — Andrig iz Pulja.
 Pri **Maličici:** Filser, Eisner, Ilič z Dunaja. — Petzi iz Gradca. — Sauerbrunn iz Dugareša.
 Pri **avstrijskem cesarju:** Rohricht iz Maribora. — Ranth iz Polhovegradca.
 Pri **južnem kolodvoru:** Ivanšišal iz Amerike. — Dellai iz Gorice. — Levec iz Ljubljane.

Umrlji so v Ljubljani:

25. februarja: Janez Plankar, delavca sin, 7 let, Reber št. 11, za vnetjem možganov. — Neža Sluga, delavca hči, 2 leti, Opekarska cesta št. 35, za kozami.
 27. februarja: Fran Petrovič, čevljarja s'n, 15 mes., Poljska cesta št. 18, za katarom v črevih. — Anton Janežič, perice sin, 8 let, Opekarska cesta št. 31, za kozami.
 28. februarja: Marija Drele, posestnika hči, 20 let, Lončarska steza št. 2, za jetiko.
 V deželnej bolnici:
 24. februarja: Janez Jeromen, pek, 57 let, za oslabljenjem.
 25. februarja: Anton Zajc, gostač, 39 let, za jetiko. — Jernej Kramar, delavca sin, 3 leta, za vodenico.
 26. februarja: Lenka Kmetič, gostija, 59 let, za plućnico. — Rajko Turk, mizar, 33 let, za kozami. — Jernej Zajc, krojača sin, 4 leta, za kozami.
 27. februarja: Gregor Uran, fijakar, 63 let, za jetiko. — Helena Sever, gostija, 75 let, za plućnico.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opa-zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem-peratura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
27. febr.	7. zjutraj	740.5 mm.	— 3.2° C	sl. vzh.	obl.	0.00 mm.
	2. popol.	739.4 mm.	0.2° C	z. vzh.	obl.	
	9. zvečer	740.0 mm.	— 1.8° C	z. vzh.	obl.	
Srednja temperatura — 1.6°, za 2.9° pod normalom.						

Dunajska borza

dne 28. februarja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gl. 77.55	gl. 77.45
Srebrna renta	78.80	78.70
Zlata renta	108.20	108.15
5% marcna renta	92.55	92.50
Akcije narodne banke	856.—	855.—
Kreditne akcije	268.45	267.90
London	126.80	126.85
Srebro	—	—
Napol.	10.04 1/2	10.04 1/2
C. kr. cekini	5.98	5.98
Nemške marke	62.17 1/2	62.17 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gl. 130 gl. 50 kr	
Državne srečke iz l. 1864	100 " 167 " "	
Ogerska zlata renta 4%	96 " 30 " "	
Ogerska papirna renta 5%	92 " 90 " "	
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105 " " "	
Dunava reg. srečke 5%	100 gl. 113 " 50 " "	
Zemlj. oblg. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	127 " " "	
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	99 " " "	
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	99 " " "	
Kreditne srečke	100 gl. 176 " " "	
Rudolfove srečke	10 " 20 " " "	
Akcije anglo-avstr. banke	120 " 98 " 50 " "	
Tramway-društ. velj. 170 gl. a v.	— " " "	

Eduard Kristan naznanja v svojem in v imenu sestre svoje, **Marije Kristan**, jako tužno vest o smrti nepozabljivega brata

IVANA KRISTANA,

ki je po dolgej bolezni, prejemši svete zakramente za umirajoče, dne 27. t. m. ob 1/2 9. uri zvečer v Gospodu zaspal. (153)
 Mrtvaški sprevod bo dne 29. t. m. ob 3. uri popoludne iz Količaja, kjer je umrl.
 Pokojnik se priporoča v pobožen spomin.
 V Ljubljani, dne 28. februarja 1888.
 Posebni parte se ne bodo izdajali.

Poslano. (10-9)

Poslano. (10-9)

GLAVNO SKLADIŠTE
MATTONIJEVE
GISSHÜBLER
 najčistije lužne
KISELINE
 poznate kas najbolje okrepljujoče piće,
 I kas izkušan lek proti trajnom kašlju plućevine I
 želudca bolestiti grkljana I proti mehurnim kataru,
HINKE MATTONIJA
 Karlovi vari i Widn.

Št. 1774. (148-1)

Razglas.

Vsled posebnega slučaja, v katerem je jedno politično okrajno oblastvo §. 4. ukaza deželne vlade z dne 9. decembra 1887. leta, dež. zak. št. 30, tako tolmačilo, da so žgane opojne tekočine, ktere so vsled Najviše potrjenega deželnozbornega sklepa od dne 30. novembra 1887. leta, dež. zak. št. 31, podvržene posebni deželni nakladi, — le oni obrtniki dolžni naznanjati, kateri na drobno prodajajo žgane opojne tekočine, se c. kr. okrajnemu glavarstvu oglašja, da se tako tolmačenje ne vjema z namenom in z besedami navedenega ukaza in da je torej očito napačno. Kajti v 1. odstavku pod točko 1. in 2. navedenega paragrafa je namreč posebej rečeno, da so najprej in zlasti dolžni to naznanjati obrtniki, kateri se pečajo z nadrobno prodajo deželni nakladi podvrženih tekočin, po odstavku 2. imenovanega paragrafa pa ta zglasilna dolžnost veže sploh vsakega, kdor omenjene tekočine za svojo potrebo dobiva po 1 hektoliter ali po več v domači deželi, ali pa če jih v katerikoli si bodi meri prejema iz druge dežele, ali če jih sam izdeluje. Zarad tega ne more nikakor dvomljivo biti, da je pod navedenimi pogoji dolžnost tudi vsake zasebne stranke, zglasiti v smislu navedenega ukaza žgane opojne tekočine, ktere prejme za svojo potrebo, ali pa če jih sama izdelava. Vsled dotične vloge deželnega odbora kranjskega z dne 9. februarja t. l., št. 1048, se to c. kr. okrajnemu glavarstvu naznanja v lastno vednost in tudi zato, da primerno pouči županstva svojega okraja. V Ljubljani dne 21. februarja 1888.

C. kr. deželni predsednik:
Winkler.

Pekarija

v najboljšem stanu in z najboljšo kupčijo, s hišo, hlevom in velikim vrtom v sredi mesta na **Krškem**, se dá v najem ali pa prodá pod dobrimi pogoji.
 Pismena vprašanja se prosijo na **J. T. št. 27 na Krškem.** (140-3)

Maggi's
Bouillon-Extract.
 Gomolična dišava.
 (Trüffel-Würze.)
 Fine moka za juho.
**Centralna zaloga: Wien, I.,
 Jasomirgottstrasse 6.**

Dobiva se v prodajalnicah delikates in kolonialnega blaga ter v droguerijah. (902-11)
 Prodajajo: Peter Lassnik, H. L. Wenzel, Perdan, Schussnig & Weber. — V Zagorji: Michelic, Iv. Müller, rudniška bratovska skladnica. — V Litiji: Ivan Waggonik.

Mlekarska zadruga v Ljubljani
 naznanja s tem p. n. slavnemu občinstvu, da je od danes naprej vsprejel **razprodajo**
mleka, namiznega masla in smetane
g. JEAN SCHREY,
 in se dobiva mleko v njegovih treh prodajalnicah nasladne pekarije:
v Slonovih ulicah št. 52,
v Gradišči št. 4,
v Židovskih ulicah št. 5.
 Ob jednem se objavlja s tem, da že nekaj dni sem ne prodajati mleka iz mlekarske zadruge
ne gospa Lipovšek na Kongresnem trgu,
ne gospa Lavrič na Starem trgu,
 kar posebno velja tudi gledé prodajanja namiznega masla, katero se dobiva le v glavni zalogi zadruge ali v prodajalnicah gospoda **Jean Schrey-a.** (154-1)
 Prva kranjska mlekarska zadruga v Ljubljani.

Hiša,
 ki je prav pripravna za gostilno ali štacuno,
 daje se v najem v Preserji. (145-2)
 Pogoji izvedó se pri posestniku samem. J. S.
 Št. 2338. (144-2)

Razpis natečaja.
 Pri Ljubljanski mestni občini je začasno oddati službo
vrtnarskega pomočnika
 z letno plačo 300 gl.
 Prošnje za to službo z dokazili o starosti, sposobnosti in dozdanji praksi uložiti je do **10. dne marca t. l.** pri podpisnem magistratu.
 C. kr. mestni šolski svet v Ljubljani,
 v 21. dan februarja 1888.
 Župan: Grasselli.

Seme trav, seme detelje
 čiščeno na stroji proti plevelu.
Kravja repa
 izvorna Quedlinburška.
 Nadalje: (139-4)

Seme sočivja, seme cvetic.
 Prodaja na debelo in drobno
 v svežej kakovosti.
Trgovina semena
Gj. Poppovića
 V ZAGREBU.
 Cenik pošlje se samo na zahtevanje.

L. Luserjev obliž (flašter) za turiste.

Gotovo in hitro uplivajoče sredstvo proti kurjim očesom, žaljem, tako imenovani trdej koži na podplatih in petah, proti bradovicam in vsem drugim trdim izraskom kože. — Uspeh zjamčen. — Cena skatljici 60 kr. a. v.
Glavna razpošiljalnica:
L. Schwenk-ova lekarna
 v Meidlingu pri Dunaji.
 Pristnega imajo v Ljubljani J. Swoboda, U. pl. Trnkoczy; v Rudolfovem D. Rizolli; v Celovcu A. Egger, W. Thurnwald, P. Birubacher; v Brezali A. Aichinger; v Beljaku F. Scholz; v Wolfsbergu A. Huth.
Pristen samo, če imata navod in obliž varstveno znamko in podpis, ki je tu zraven; tedaj naj se pazi in odločno zahteva: „**L. Luserjev obliž (flašter) za turiste.**“ (95-8)

CACAO
 in
ČOKOLADA

VICTOR

SCHMIDT & SÖHNE

ki sta pri prvej Dunajske razstavi kuhinjske umetnosti bili odlikovani z najvišjo odliko, častnim diplomom, sta pristni samo, če imata našo uradno registrovano varstveno znamko in firmo. (800-78)
Dobiva se pri vseh boljših trgovcih in prodajalcih delikates, v Ljubljani pri g. Petru Lassnik-u.
 Razpošilja se v provincije praš po poštnem povzetju.
VICTOR SCHMIDT & SÖHNE,
 c. kr. dež. opr. tovarnarji. Tovarna in centr. razpošiljalnica Dunaj, IV., Allegasse Nr. 48 (poleg juž. kolodvora).